II

(Icke-lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) 2018/1618

av den 12 juli 2018

om ändring av delegerad förordning (EU) nr 231/2013 vad gäller förvaringsinstituts förvaringsuppgifter

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder ([1]), särskilt artikel 21.17, och

av följande skäl:

(1) Till följd av olika nationella regler för värdepapper och insolvens, som inte är harmoniserade på unionsnivå, finns det skillnader i nivån på skyddet mot risken för insolvens för finansiella instrument som depåförvaras av tredje part för kunder som är alternativa investeringsfonder (AIF-fonder). För att säkerställa ett högt skydd för kunders tillgångar i enlighet med direktiv 2011/61/EU, och samtidigt ge utrymme för strängare nationella krav på de områden som inte är harmoniserade, är det nödvändigt att klargöra de skyldigheter avseende förvaring av tillgångar som fastställs i direktiv 2011/61/EU.

(2) För närvarande tillämpar behöriga myndigheter och branschen åtskillnadskravet i kommissionens delegerade förordning (EU) nr 231/2013 ([2]) på olika sätt. Förvaringsinstitut, som utgör den första nivån i depåförvaringskedjan, är skyldiga att ha enskilda konton för att hålla finansiella instrument för varje AIF-fondkund, men det är nödvändigt att klargöra att om förvaringsfunktionen delegeras till en tredje part bör denna kunna hålla de tillgångar som tillhör ett förvaringsinstituts kunder, inbegripet tillgångar som tillhör AIF-fonder och företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag), på ett samlingskonto. Samlingskontot bör alltid utesluta förvaringsinstitutets och den tredje partens egna tillgångar samt även tillgångar som tillhör andra kunder till den tredje parten. På motsvarande sätt bör en underdepåhållare, om förvaringsfunktionen delegeras vidare, kunna hålla den delegerande depåhållarens kunders tillgångar på ett samlingskonto. Detta samlingskonto bör alltid utesluta underdepåhållarens och den delegerande depåhållarens egna tillgångar samt även tillgångar som tillhör andra kunder till underdepåhållaren. Detta krävs för att uppnå en god balans mellan marknadseffektivitet och investerarskydd.

(3) För att minimera risken för förlust av tillgångar på kunders samlingskonton för finansiella instrument som tillhandahålls av en tredje part till vilken förvaringsfunktionen har delegerats, bör överföring i god tid av relevant information till förvaringsinstitutet säkerställas genom att man med lämpliga mellanrum gör avstämningar mellan kontona för finansiella värdepapper och uppgifterna hos en AIF-fondkunds förvaringsinstitut och den tredje parten, eller mellan de tredje parterna om förvaringsfunktionen har delegerats längre ned i kedjan. Hur ofta

([1]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiv 2003/41/EG och 2009/65/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 1095/2010 (EUT L 174, 1.7.2011, s. 1).

([2]) Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 231/2013 av den 19 december 2012 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU vad gäller undantag, allmänna verksamhetsvillkor, förvaringsinstitut, finansiell hävstång, öppenhet och tillsyn (EUT L 83, 22.3.2013, s. 1).

avstämningar görs bör dessutom bero på varje händelse på samlingskontot, inbegripet transaktioner som rör tillgångar som tillhör förvaringsinstitutets andra kunder och som hålls på samma samlingskonto som AIF-fondens tillgångar.

(4) Förvaringsinstitutet bör kunna fortsätta att utföra sina uppgifter på ett effektivt sätt när depåförvaring av AIF-fondkunders tillgångar delegeras till en tredje part. Det är därför nödvändigt att kräva att förvaringsinstitutet har uppgifter på det konto för finansiella instrument som det har öppnat i AIF-fondkundens namn, eller i AIF-förvaltarens namn för AIF-fondens räkning, som visar att de tillgångar som depåförvaras av en tredje part tillhör just den AIF-fonden.

(5) För att stärka förvaringsinstitutens ställning gentemot tredje part till vilken depåförvaringen av tillgångar delegeras bör detta förhållande dokumenteras genom ett skriftligt avtal. Avtalet bör göra det möjligt för förvaringsinstitutet att vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de tillgångar som depåförvaras är tillräckligt skyddade och att den tredje parten vid alla tidpunkter uppfyller delegeringsavtalet och kraven i direktiv 2011/61/EU och delegerad förordning (EU) nr 231/2013. Dessutom bör förvaringsinstitutet och den tredje parten formellt enas om huruvida den tredje parten har rätt att vidaredelegera förvaringsfunktionerna. I detta fall bör arrangemanget eller avtalet mellan den delgerande tredje parten och den tredje part till vilken förvaringsfunktionerna vidaredelegeras föreskriva rättigheter och skyldigheter som är likvärdiga med dem som upprättats mellan förvaringsinstitutet och den delegerande tredje parten.

(6) För att göra det möjligt för förvaringsinstitutet att fullgöra sina uppgifter är det nödvändigt att stärka förvaringsinstituts tillsyn över tredje parter, oberoende av om de är belägna inom eller utanför unionen. Förvaringsinstitut bör vara skyldiga att kontrollera om AIF-fonders finansiella instrument registreras korrekt i bokföringen hos en tredje part och att uppgifterna är tillräckligt exakta för att göra det möjligt att identifiera de depåförvarade tillgångarnas typ, lokalisering och ägandeskap. För att förvaringsinstituten lättare ska kunna fullgöra dessa uppgifter bör tredje parter tillhandahålla en rapport som redogör för varje ändring som rör de tillgångar som depåförvaras för förvaringsinstitutets AIF-fondkunders räkning.

(7) Som en del av förvaringsinstitutens skyldigheter att iaktta aktsamhet och omsorg i samband med delegering av depåförvaringsfunktioner, bör ett institut, innan det delegerar denna funktion till en tredje part som är belägen utanför unionen, hämta in ett oberoende juridiskt yttrande med en bedömning av insolvenslagstiftningen i det tredjeland där tredje parten är belägen, som innefattar en utvärdering av den skyddsnivå som uppnås med åtskilda konton för finansiella instrument i den jurisdiktionen. Ett yttrande som tillhandahålls för varje jurisdiktion av de berörda branschorgaisationerna eller av advokatbyråer för flera olika förvaringsinstituts räkning bör kunna godtas. Dessutom bör förvaringsinstitutet säkerställa att en tredje part som är belägen utanför unionen informerar institutet om alla förändrade omständigheter eller ändringar i det tredje landets insolvenslagstiftning som kan inverka på statusen för de tillgångar som institutet håller för AIF-fondkunders räkning.

(8) För att ge förvaringsinstitut tid att anpassa sig till de nya kraven i denna förordning, bör dess första tillämpningsdag skjutas upp till arton månader efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

(9) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten ([1]).

(10) De åtgärder som införs genom denna förordning är förenliga med yttrandet från expertgruppen för europeiska värdepapperskommittén.

(11) Delegerad förordning (EU) nr 231/2013 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Delegerad förordning (EU) nr 231/2013 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 89 ska ändras på följande sätt:

   a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

      i) Led c ska ersättas med följande:

         ”c) Det ska stämma av sina interna räkenskaper och uppgifter mot motsvarande uppgifter för den tredje part till vilken depåförvaringsfunktioner delegerats i enlighet med artikel 21.11 i direktiv 2011/61/EU så ofta som det behövs.”

([1]) Esmas yttrande, 20.7.2017, 34 45 277.

ii) Följande stycke ska läggas till som andra stycke:

"Vid tillämpning av led c i första stycket ska följande användas som grund för att fastställa hur ofta avstämningar ska göras:

a) AIF-fondens normala handelsverksamhet.

b) Handel som sker utanför den normala handelsverksamheten.

c) Handel som sker på uppdrag av någon annan kund vars tillgångar hålls av tredje part på samma konto för finansiella instrument som AIF-fondens tillgångar."

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

"2. Ett förvaringsinstitut som har delegerat depåförvaringsfunktionerna till en tredje part i enlighet med artikel 21.11 i direktiv 2011/61/EU ska fortfarande omfattas av kraven i punkt 1 a–e i denna artikel. Förvaringsinstitutet ska också se till att den tredje parten uppfyller kraven i punkt 1 b–g samt de skyldigheter för åtskilda konton som anges i artikel 99."

2. I artikel 98 ska följande punkt införas som punkt 2a:

"2a. Ett avtal genom vilket förvaringsinstitutet utser en tredje part till att depåförvara förvaringsinstitutets AIF-fondkunders tillgångar ska minst innehålla följande:

a) En garanti för förvaringsinstitutets rätt till information, inspektion och tillgång till relevanta uppgifter och konton hos den tredje part som depåförvarar tillgångarna, för att göra det möjligt för förvaringsinstitutet att utöva sina skyldigheter avseende tillsyn och aktsamhet och omsorg, och i synnerhet för att göra det möjligt för förvaringsinstitutet att

i) identifiera alla enheter i depåförvaringskedjan,

ii) kontrollera att kvantiteten av identifierade finansiella instrument som registrerats på det konto för finansiella instrument som öppnats i förvaringsinstitutets bokföring i AIF-fondens namn eller i AIF-förvaltarens namn för AIF-fondens räkning, motsvarar kvantiteten av de identifierade finansiella instrument som depåförvaras av tredje part för denna AIF-fond enligt vad som registrerats på det konto för finansiella instrument som öppnats i den tredje partens bokföring,

iii) kontrollera att kvantiteten av identifierade finansiella instrument som är registrerade och hålls på ett konto för finansiella instrument som öppnats vid emittentens värdepapperscentral, eller dess ombud, i den tredje partens namn för dess kunders räkning, motsvarar kvantiteten av identifierade finansiella instrument som registrerats på de konton för finansiella instrument som öppnats i förvaringsinstitutets bokföring i var och en av dess AIF-fondkunders namn eller i den AIF-förvaltares namn som agerar för AIF-fondens räkning.

b) Uppgifter om likvärdiga rättigheter och skyldigheter som överenskommits mellan den tredje parten och en annan tredje part, i händelse av vidare delegering av depåförvaringsfunktioner."

3. Artikel 99 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Om förvaringsfunktioner helt eller delvis har delegerats till en tredje part, ska förvaringsinstitutet säkerställa att den tredje part till vilken förvaringen av tillgångar har delegerats i enlighet med artikel 21.11 i direktiv 2011/61/EU fullgör skyldigheten att hålla tillgångar åtskilda enligt artikel 21.11 d iii i det direktivet genom att säkerställa och kontrollera att den tredje parten gör följande:

a) Korrekt registrerar alla identifierade finansiella instrument på kontot för finansiella instrument, som öppnats i den tredje partens bokföring för att depåförvara finansiella instrument för förvaringsinstitutets kunder, vilket utesluter förvaringsinstitutets och den tredje partens egna finansiella instrument och finansiella instrument som tillhör den tredje partens andra kunder, för att göra det möjligt för förvaringsinstitutet att stämma av kvantiteten av de identifierade finansiella instrument som registrerats på konton som öppnats i förvaringsinstitutets bokföring i var och en av dess AIF-fondkunders namn eller i den AIF-förvaltares namn som agerar för AIF-fondens räkning.

b) Har alla nödvändiga uppgifter och konton för finansiella instrument för att förvaringsinstitutet när som helst och utan dröjsmål ska kunna särskilja förvaringsinstitutets kunders tillgångar från den tredje parten egna tillgångar, den tredje partens andra kunders tillgångar och tillgångar som hålls för förvaringsinstitutet för dess egen räkning.

c) Upprätthåller uppgifter och konton för finansiella instrument på ett sådant sätt att det säkerställs att de är korrekta, och särskilt att de överensstämmer med de tillgångar som förvaras för förvaringsinstitutets AIF-fondkunders räkning och är sådana att förvaringsinstitutet när som helst kan fastställa exakt typ, lokalisering och ägandeskap för tillgångarna.

d) Regelbundet, och under alla omständigheter vid varje ändring av något förhållande, lämnar en rapport till förvaringsinstitutet, med en redogörelse för de tillgångar som tillhör förvaringsinstitutets AIF-fondkunder.

e) Gör avstämningar mellan sina egna konton för finansiella instrument och interna uppgifter och motsvarande uppgifter för den tredje part till vilken det har delegerat depåförvaringsfunktioner i enlighet med artikel 21.11 i direktiv 2011/61/EU, så ofta som det behövs.

Hur ofta avstämningen ska göras ska fastställas i enlighet med artikel 89.1.

f) Inför lämpliga organisatoriska åtgärder för att minimera riskerna för förlust eller värdeminskning av finansiella instrument eller av rättigheter som är förenade med dessa instrument, till följd av missbruk av instrumenten, bedrägerier, bristfällig förvaltning, bristande dokumentation eller försumlighet.

g) Om den tredje parten är en enhet av samma slag som de enheter som avses i artikel 18.1 a, b och c i direktiv 2006/73/EG och omfattas av effektiv stabilitetstillsyn och övervakning som har samma verkan som unionsrätten och som genomdrivs effektivt, ska förvaringsinstitutet vidta nödvändiga åtgärder för att se till att AIF-fondens likvida medel hålls på konton i enlighet med artikel 21.7 i direktiv 2011/61/EU.”

b) Följande punkt ska införas som punkt 2a:

”2a. Om förvaringsinstitutet delegerar sina förvaringsfunktioner till en tredje part som är belägen i ett tredje land i enlighet med artikel 21.11 i direktiv 2011/61/EU ska det, utöver kraven i punkt 1 i denna artikel, säkerställa att följande krav uppfylls:

a) Förvaringsinstitutet erhåller juridisk rådgivning från en oberoende fysisk eller juridisk person som bekräftar att den tillämpliga insolvenslagstiftningen erkänner följande:

i) Att förvaringsinstitutets kunders tillgångar är åtskilda från den tredje partens egna tillgångar, från den tredje partens andra kunders tillgångar och från tillgångar som hålls av den tredje parten för förvaringsinstitutets egen räkning.

ii) Att förvaringsinstitutets AIF-fondkunders tillgångar inte ingår i den tredje partens egendom i fall av obestånd.

iii) Att förvaringsinstitutets AIF-fondkunders tillgångar inte är tillgängliga för utdelning bland, eller realisering till förmån för, fordringsägarna till den tredje part till vilken förvaringsfunktioner har delegerats i enlighet med artikel 21.11 i direktiv 2011/61/EU.

b) Den tredje parten vidtar följande åtgärder:

i) Säkerställer att villkoren i led a är uppfyllda vid ingående av delegeringsavtalet med förvaringsinstitutet samt fortlöpande under hela varaktigheten för delegeringen.

ii) Omedelbart underrättar förvaringsinstitutet närhelst något av de villkor som avses i led i inte längre är uppfyllt.

iii) Underrättar förvaringsinstitutet om alla ändringar av tillämplig insolvenslagstiftning och dess konkreta tillämpning.”

c) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”Punkterna 1, 2 och 2a ska gälla i tillämpliga delar när den tredje part till vilken förvaringen av tillgångar har delegerats i enlighet med artikel 21.11 i direktiv 2011/61/EU har beslutat att delegera hela eller delar av sina förvaringsfunktioner till en annan tredje part i enlighet med artikel 21.11 tredje stycket i direktiv 2011/61/EU.”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 april 2020..

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 12 juli 2018.

På kommissionens vägnar
Jean-Claude JUNCKER
Ordförande